

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 623-ҳадис

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَتْ نَاقَةً رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَضْبَاءُ لَا تُسْبِقُ، أَوْ لَا تَكَادُ تُسْبِقُ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى قَعْدَهِ لَهُ، فَسَبَقَهَا، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ حَتَّى عَرَفَهُ فَقَالَ: «حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَلَا يَرْتَفَعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ» رَوَاهُ البُخَارِيُّ [2872].

Анас розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Азбо деган ўзиб бўлмас [Ёки етиб бўлмайдиган] моя туялари бор эди. Бир аъробий дуркун тужда келиб, ундан ўзиб кетди. Бу эса мусулмонларга оғир ботди. У зот буни билиб: «Дунёда нимаики юксалса, уни пастлатиш Аллоҳнинг ҳакқидир», дедилар».

Имом Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

